

ת"פ 61150/07/13 - מדינת ישראל נגד פאוזי מחאמיד

בית משפט השלום בכפר סבא

29 אוקטובר 2014

ת"פ 61150-07-13 מדינת ישראל נ' מחאמיד

לפני בעניין:	כב' השופט מיכאל קרשן המאשימה	מדינת ישראל
נגד הנאשם		פאוזי מחאמיד

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רינת מזרחי ועו"ד אבי שגב

ב"כ הנאשם - עו"ד תאופיק ג'אברין

הנאשם - בעצמו

גזר דין

1. הנאשם, פאוזי מחאמיד יליד 1985, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **הסעה ברכב של שוהה שלא כדין, ניסיון הסעה כאמור, נהיגה פוחזת של רכב, הסעת נוסע ללא חגורת בטיחות, הסעת נוסעים בשכר ללא היתר והפרעת שוטר במילוי תפקידו.**

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית (להלן - "**כתב האישום**"), ביום 27.7.2013 בכביש 505 סמוך לסוכת השלום אשר מעבר לקו הירוק, תאם הנאשם בעודו נוסע ברכב עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, כי יסיע ארבעה תושבים זרים תושבי הרש"פ, השוהים בישראל שלא כדין ואין ברשותם אישורי כניסה לישראל, אל תוככי מדינת ישראל, תמורת 200 ₪ מכל נוסע.

הנאשם המתין לנוסעים בסמוך לפרצה בגדר סמוך לכפר עזון עתמה שבשטחי הרש"פ. הנוסעים יצאו מהפרצה ונכנסו לרכב, כאשר שלושה מהם ישבו ברכב ונוסע אחד נכנס אל תא המטען, שאינו בנוי ואינו מיועד להסעת נוסעים, וכמובן אין בו חגורת בטיחות.

שוטרים הבחינו בנאשם ובנוסעים. הם ניגשו אל הרכב כשהם נוסעים בניידות משטרה ולבושים מדי משטרה,

וסימנו לנאשם לעצור ולצאת מן הרכב. מיד החל הנאשם בנסיעה בנתיב הנגדי ונסע על כביש 505 לכיוון אורנית, כשהוא מתעלם מקריאותיהם החוזרות של השוטרים לעצור.

במהלך נסיעתו של הנאשם בנתיב הנסיעה הנגדי גרם הוא לכלי רכב לבלום בפתאומיות על מנת שלא יתנגשו בו. בהגיעו למחסום אורנית עצר הנאשם את הרכב ומיד יצאו ממנו שלושת הנוסעים שישבו בתוך הרכב. נוסעים אלה נעצרו על ידי המשטרה עת הסתתרו במטעי זיתים סמוכים. הנאשם המשיך בנסיעה בעוד הנוסע הרביעי שוכב בתא המטען ונכנס מניכר אורנית לכפר קאסם שבשטח ישראל, כאשר השוטרים נוסעים אחריו. הנאשם לא נתן זכות קדימה לכלי רכב שנסעו בכיכר אורנית ובהיותו בכפר קאסם נסע במהירות ועלה על המדרכה. בהגיעו לבית הקברות בכפר קאסם עצר הנאשם את נסיעתו והוא והנוסע הרביעי (השוכב בתא המטען) נעצרו על ידי השוטרים.

3. לנאשם אין הרשעות פליליות קודמות, אך לחובתו 16 הרשעות בעבירות תעבורה בין השנים 2004 - 2013, במגוון רחב של עבירות, לרבות כאלה שעניינן סיכון הבטיחות. עד כה לא נדון הנאשם לעונש פסילה.

4. לבקשת הנאשם הוגש אודותיו תסקיר מבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם השלים 12 שנות לימוד אך אינו בעל תעודת בגרות. הנאשם עבד טרם מעצרו בעבודות טיח, ומאז ששוחרר לא הצליח למצוא מקום עבודה. כמתואר בתסקיר, מצב משפחתו הגרעינית של הנאשם אינו טוב. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והסבירם בצורך ברווח כלכלי מהיר. הנאשם נהג ברכב באופן המסוכן המתואר בכתב האישום משום שפחד מהשוטרים. הנאשם נטה, עם זה, להתמקד במחיר האישי והמשפחתי אותו משלם בגין ביצוע העבירות.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, ונוכח נכונותו להשתלב בהליך טיפולי - לחייבו בצו מבחן למשך שנה וחצי.

5. לבקשת הנאשם ביקשתי אודותיו חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. הממונה מצא את הנאשם מתאים לבצע עבודת שירות, וקבע את תנאיה.

תמצית טענות הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד רינת מזרחי, טענה - בהסתמך על פסיקה שהגישה - כי מתחם העונש ההולם מקרה זה נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כעונש עיקרי, ועתרה בסיכומו של דבר לגזור על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס שלא יפחת מ-15,000 ₪, פסילה בפועל ועל-תנאי והתחייבות.

בטיעוניה הדגישה התובעת את הפגיעה המשמעותית שפגע הנאשם בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות שביצע.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד תאופיק ג'בארין, טען כי עסקינן במקרה נקודתי של הסעה חד-פעמית. לדבריו

הנאשם נענש מספיק בגין מעשיו בשל כך ששהה במעצר כשבוע ימים ובמשך כשנה שהה בתנאי "מעצר בית מלא". הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם וביקש לדחות את עתירת המאשימה לפסול את רישונו של הנאשם, משום שרישונו נפסל עד תום ההליכים ולדברי הסנגור תקופת הפסילה הנוכחית ארוכה יותר מן התקופה המרבית המצויה בסמכות בית המשפט בעת גזירת הדין. עוד נטען כי לנאשם אין יכולת כלכלית לשלם קנס כספי.

אף הסנגור הגיש פסיקה לעונש.

דין

8. למען בצע כסף תאם הנאשם עם אחר להסיע ארבעה תושבי האזור נטולי אישורי כניסה לישראל לתוככי המדינה. הנאשם המתין לנוסעים סמוך לפרצה בגדר והעלה אותם לרכבו. את אחד הנוסעים "שיכן" הנאשם בתא המטען של הרכב. כאשר הבחינו שוטרים במעשי הנאשם והורו לו לעצור, ניסה הנאשם בכל דרך להימלט מפניהם, ומוכן היה לשם כך לסכן (באופן המפורט בכתב האישום) את חייו, את חיי הנוסעים וכן את חיי השוטרים וכל באי הדרך.

9. על הערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות המרכזיות בהן הורשע הנאשם - הסעה וניסיון הסעה של תושבים בלתי חוקיים, וכן על הצורך בהחמרה בענישה במקרים מסוג זה, עמדתי בהרחבה בת"פ (כ"ס) 4895-03-13 **מדינת ישראל נ' סאלח** (22.7.2013). ראו בעניין זה גם את האמור ברע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (14.9.2009). סאלח זה הורשע בביצוע עבירה של ניסיון הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות של ארבעה תושבים, ובעניינו קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם עונש זה אושר על ידי ערכאת הערעור [עפ"ג (מרכז) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל** (1.12.2013)].

10. בהתחשב בעבירות הנלוות המשמעותיות ומסכנות החיים שעבר הנאשם, ובעיקר בשל העובדה שהסיע את הנוסע הרביעי בתא המטען של רכבו הפרטי, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את המקרה דנן נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כעונש עיקרי. כיוון שעסקינן בעבירה בעלת היבט כלכלי מובהק, והנאשם ביצעה עבור בצע כסף, ראוי לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם ביחס לרכיב הקנס בין 3,000 ₪ ל - 10,000 ₪.

עיינתי בגזרי הדין שהגיש לעיוני ב"כ הנאשם (כולם של בתי משפט השלום). לא מצאתי כי האמור שם מחייבני בעת גזירת העונש, ובכל מקרה הנסיבות בכל אחד מגזרי הדין היו קלות, לעתים באופן משמעותי, מנסיבות הביצוע כאן.

11. אין מקום להקל בעונשו של הנאשם מעבר לרף התחתון של מתחם העונש ההולם. הנאשם לא השתקם ובתסקיר שירות המבחן לא מצאתי בסיס מתאים לכך שקיים סיכוי של ממשי שישתקם (סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977) - הגם שהביע הסכמתו להליך טיפולי בחסות שירות המבחן.

12. בשלב גזירת העונש בתוך המתחם אביא בחשבון בכף האחת של המאזניים את הצורך בהרתעה אישית (סעיף 40 לחוק העונשין) ואת הצורך בהרתעת הרבים בתחום עבירות זה (סעיף 40 לחוק העונשין).

בכף המאזניים השנייה אשקול את הודאתו של הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי, את נסיבותיו האישיות כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר ובטיעוני בא כוחו, את הפגיעה שהעונש עתיד לפגוע בנאשם ובבני משפחתו, את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי וכן את העובדה כי הנאשם חויב תקופה ארוכה למדי בתנאים מגבילים משמעותיים.

כל אלה אינם מספיקים על מנת למלט את הנאשם מעונש המאסר לו הוא ראוי.

13. ברי כי ראוי לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם, אשר סיכן בנסיעתו את חייו ואת חיי הזולת.

לא מצאתי לקבל את טענת הסנגור בנוגע לעונש הפסילה המקסימלי. סעיף 12א(ג) מסמיך את בית המשפט לפסול את רישיונו של מי שהורשע בעבירה של הסעה שלא כדין לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים. סמכות זו עומדת לרשותו של בית המשפט גם מקום בו נפסל רישיונו של אדם במהלך ניהול המשפט בגין עבירה זו, ומעבר לכך - הנאשם שלפניי הורשע בעבירות נוספות שמצדיקות פסילת רישיון נהיגה (בראש ובראשונה העבירה של נהיגה פוחזת של רכב), וביחס לאלה אין כל תחולה להוראת הפסילה הספציפית (lex specialis) המופיעה בחוק הכניסה לישראל.

14. שקלתי את טיעוני הצדדים ואת מלוא הנתונים לקולא ולחומרא. אחר כל אלה החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן שמונה חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 27.7.2013 ועד ליום 31.7.2013.

ב. מאסר על-תנאי בן חמישה חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 4,500 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בשמונה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.12.2014.

ד. פסילה בפועל בת 6 חודשים, אשר תיכנס לתוקף מיד עם שחרור הנאשם מבית האסורים.

ה. פסילה על-תנאי בת 12 חודשים, והתנאי הוא כי בתוך תקופה בת שלוש שנים מתום הפסילה בפועל לא יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 36(ג) לפקודת התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ה, 29 אוקטובר 2014, במעמד הנוכחים.